

5. septembril 2017 esitatud hagi – Leedu Vabariik versus Euroopa Komisjon**(Kohtuasi T-603/17)**

(2017/C 357/38)

Kohtumenetluse keel: leedu

Pooled

Hageja: Leedu Vabariik (esindajad: D. Kriaučiūnas, R. Krasuckaitė, R. Dzikovič ja M. Palionis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 26. juuni 2017. aasta rakendusotsus (EL) 2017/1144, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames,⁽¹⁾ osas, milles sellega määratakse Leedule finantskorrektsioon 4 207 894,93 eurot, ja
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

Kohaldades kindlamääralist (5 %) finantskorrektsiooni 4 207 894,93 eurot põhjendusel, et põhikontrollides esines puudusi, rikkus Euroopa Komisjon (edaspidi „komisjon“) määruse (EL) nr 1306/2013⁽²⁾ artikli 52 lõiget 2, sest nõuetele mittevastavuse ulatuse, rikkumiste laadi ja Euroopa Liidule tekitatud finantskahju hindamisel:

1. võttis ta ekslikult seisukoha, et Leedus teostatud kohapealsete kontrollide kvaliteet ei olnud nõuetekohane ning et seda tuli käsitada põhikontrolli puudusena, sest:
 - 1.1. komisjon tõlgendas ja kohaldas vääralt määruse (EL) nr 65/2011⁽³⁾ artikli 26 lõike 1 punkti a ning asus sellele tõlgendusele tuginedes põhjendamatult seisukohale, et Leedu institutsioonid ei olnud kohapealse kontrolli raames kontrollinud, kas toetusesaaja esitatud maksenõuded olid tõendatud raamatupidamis- või muude dokumentidega;
 - 1.2. komisjon tõlgendas vääralt määruse (EL) nr 65/2011 artikli 26 lõike 1 punkti d ning asus sellele tõlgendusele tuginedes põhjendamatult seisukohale, et Leedu institutsioonid ei olnud kohapealse kontrolli raames kontrollinud, kas riiklikult rahastatud tegevused olid ellu viidud vastavalt riigihanke eeskirjadele;
 - 1.3. komisjon tõlgendas vääralt määruse (EL) nr 65/2011 artikli 25 lõiget 4 ning asus sellele tõlgendusele tuginedes seisukohale, et kohapealse kontrolli teostanud inspektorite puhul ei olnud täidetud nõue, et nad peavad olema erinevad töötajatest, kes olid kaasatud sama tegevuse halduskontrolli teostamisse;
2. võttis ta ekslikult seisukoha, et Leedu teostatud kulude põhjendatuse kontrolli kvaliteeti tuli käsitada põhikontrolli puudusena, sest:
 - 2.1. komisjon tõlgendas vääralt määruse (EL) nr 65/2001 artikli 24 lõike 2 punkti d ning asus sellele tõlgendusele tuginedes põhjendamatult seisukohale, et kulude mõistlikkust ei olnud nõuetekohaselt kontrollitud;
 - 2.2. igal juhul kohaldas komisjon põhjendamatult kindlamääralist (5 %) finantskorrektsiooni, sest kulude mõistlikkuse kontrolli süsteemi võimaliku nõuetele mittevastavuse tuvastatud ulatus oli oluliselt väiksem;

3. jättis arvestamata kahju, mis Euroopa Liidule tegelikult tekitati seoses vabatahtlike tööga seotud kuludega, ja asus ekslikult seisukohale, et ei olnud nõuetekohaselt kontrollitud, kas kinnisvaraga seonduva tegevuse kulud vastavad nõuetele, ning sellest tulenevalt tuvastas vääralt, et esines põhikontrolli puudus, sest:
- 3.1. komisjon jättis alusetult arvesse võtmast teabe, mille Leedu institutsioonid esitasid seoses asutuse määratud ning sõltumatute ekspertide teostatud kontrolliga, mille raames tuvastati, milline tegelik kahju võis olla tekitatud ELi fondidele ja mis oli sellise kahju summa ning samuti, milline kahju oli seotud mitterahaliste osaluste kontrolli süsteemi puudustega (vabatahtlike tasustamata töö), ja kohaldas alusetult kindlamääralist (5 %) finantskorrektsiooni;
- 3.2. komisjon asus ekslikult seisukohale, et määruse (EL) nr 65/2011 artikli 24 lõike 2 punkte c ja d ei olnud täidetud toetusetaotluste halduskontrolli ja tegevuste – mitterahalised osalused (kinnisvara) – kulude kontrolli raames.

⁽¹⁾ ELT 2017, L 165, lk 37.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT 2013, L 347, lk 549).

⁽³⁾ Komisjoni 27. jaanuari 2011. aasta määrus (EL) nr 65/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005 rakendamise üksikasjalikud eeskirjad seoses kontrollimenetluse rakendamisega ning nõuetele vastavusega maaelu arengu toetusmeetmete osas (ELT 2011, L 25, lk 8).

6. septembril 2017 esitatud hagi – ICL-IP Terneuzen ja ICL Europe Coöperatief versus komisjon

(Kohtuasi T-610/17)

(2017/C 357/39)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: ICL-IP Terneuzen, BV (Terneuzen, Madalmaad) ja ICL Europe Coöperatief UA (Amsterdam, Madalmaad) (esindajad: advokaadid R. Cana ja E. Mullier)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada komisjoni 13. juuni 2017. aasta määrus (EL) 2017/999, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1907/2006 (mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH)) XIV lisa (ELT 2017, L 150, lk 7) osas, milles nPB kanti REACH-määruse XIV lissasse;
- mõista käesoleva menetluse kulud välja kostjalt; ja
- võtta muid või edasisi meetmeid, mida kohus peab vajalikuks.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kuus väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Komisjon tegi kõiki asjakohaseid fakte arvesse võtmata jättes ilmse hindamisvea ning rikkus hea halduse põhimõtet.
 - Hagejad väidavad, et Euroopa Komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui ta jättis hoolikalt ja erapooletult läbi vaatamata asjakohase teabe, mille hagejad esitasid Euroopa Komisjonile, mis näitas, et see aine ei vasta prioriteetsuse määramise ja REACH-määruse XIV lissasse kandmise kriteeriumidele. Hagejad on seisukohal, et kui Euroopa Komisjon oleks seda teavet arvesse võtnud, oleks aine kogutud punktid olnud madalamad või sarnased teiste ainete omadega, mida sama prioriteetsuse määramise etapis ei prioriseeritud, ning seda ainet ei oleks vaidlustatud määrusega kantud REACH-määruse XIV lissasse.